

ся погрѣбывахъ. За онѣзи кои-то заради Христа прѣтърпѣхъ разоряваніе-то на имота си, събирахъ ся волны помощи, както и за освобожденіе-то на мнозина въ тъмници-тѣ страждущи братія. Нѣ тѣ, не-само къмъ единовѣрци-тѣ си вършихъ сърдечнѣ и братскѣ любовь, нѣ даже Іудеи и язычници ся ползувахъ отъ тѣхнѣ щедротѣ. Въ семейственный кръгъ владѣеше порядкъ, скромность, взаимнѣ услужливость и довѣренность. Дневный-тѣ разговоръ бѣше за слово-то Божіе и божественны нѣща, взаимно увѣщаніе и прилѣжно молитвуваніе не ся ограничи въ церковны-тѣ имѣ събранія. Тѣхна-та трезвенность, цѣломудріе, трудолюбіе, щедрота, както и всяка друга домашна добродѣтель, бѣше прѣдмѣтъ за очюдваніе даже и за язычници-тѣ. Въ врѣме на гладъ-тѣ, само христіани-тѣ бѣхъ онѣзи кои-то съ най-големо-то самоотвѣрженіе спорѣдъ силѣ-тѣ си, ся стараяхъ да умалятъ бѣдствіе-то; въ врѣме на моръ-тѣ (както за примѣръ въ Александріѣ въ 250 год.) тѣ бѣхъ неуморими наглѣдатели и утѣшители на болны-тѣ, и прѣдлагахъ безъ грыжъ за собственный си животъ, своѣ-тѣ услугѣ на христіани-тѣ както и на язычници-тѣ.

Нѣ най-славно ся яви сила-та Христова която бѣше въ тѣхъ, въ врѣмя на гоненія-та. Нѣжна-та имѣ свѣстность, имѣ възбраняваше. не само отстѣпзаніе отъ Христа, нѣ даже и ползуваніе-то отъ лицемѣрны-тѣ способы за избѣгваніе на гоненіе-то, кои-то имѣ ся прѣдлагахъ по нѣкогажъ